

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาวิจัยเรื่องรูปแบบ วิธีการ และประสิทธิภาพของการสื่อสารระหว่างอาจารย์ที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการลดความรุนแรงของนักศึกษา ครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษารูปแบบวิธีการสื่อสาร และประสิทธิภาพของการสื่อสารระหว่างของอาจารย์ที่ส่งผลให้นักศึกษาเกิดการลดพฤติกรรมการใช้ความรุนแรงลงได้ในระดับหนึ่ง การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Method) โดยพื้นที่ในการศึกษาคือ คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร วิทยาเขตพระนครเหนือ ผู้วิจัยได้ทำการเก็บข้อมูลโดยวิธีการสัมภาษณ์จนทำให้ได้ข้อมูลอ้อมตัวจากกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักศึกษาที่มีพฤติกรรมการใช้ความรุนแรง ชั้นปีที่ 1 – 4 ประจำปีการศึกษา 2553 – 2554 จำนวน 5 คน เพื่อนักศึกษาระดับชั้นปีที่ 1-3 ที่มีพฤติกรรมการใช้ความรุนแรง จำนวน 10 คน อาจารย์ที่ปรึกษาและอาจารย์ที่สอนนักศึกษาในคณะวิศวกรรมศาสตร์ จำนวน 3 ท่าน และ อาจารย์ผู้ปกครอง จำนวน 1 ท่าน โดยกลุ่มตัวอย่างที่ทำการศึกษาได้จากการใช้เทคนิค Snow Ball ในการเลือกกลุ่มตัวอย่าง รวมกลุ่มตัวอย่างเป็นจำนวนทั้งสิ้น 19 คน ดังปรากฏตามตารางที่ 1 – 3

ตารางที่ 4.1

ข้อมูลกลุ่มตัวอย่างอาจารย์

อาจารย์	อายุ (ปี)	เพศ	ระดับการศึกษา	ประสบการณ์การเป็นอาจารย์ที่ปรึกษาหรือสอนในคณะวิศวกรรมศาสตร์	ประสบการณ์ในการดูแลนักศึกษาที่มีพฤติกรรมการใช้ความรุนแรง
อาจารย์คนที่ 1	40	ชาย	ปริญญาเอก วิศวกรรมศาสตร์	15 ปี	1.การตรวจพบสิ่งนี้อาจใช้ก่อนความรุนแรงได้ / อาวุธ เช่น มีด ไม้บรรทัดเหล็ก เป็นต้น 2.เหตุทะเลาะวิวาทภายใน / ต่างสถาบัน
อาจารย์คนที่ 2	45	ชาย	ปริญญาโท ครุศาสตร์ อุตสาหกรรม	17 ปี	

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

อาจารย์	อายุ (ปี)	เพศ	ระดับการศึกษา	ประสบการณ์ การเป็นอาจารย์ที่ ปรึกษาหรือสอนใน คณะ วิศวกรรมศาสตร์	ประสบการณ์ในการดูแล นักศึกษาที่มีพฤติกรรม การใช้ความรุนแรง
อาจารย์ คนที่ 3	45	ชาย	ปริญญาโท วิศวกรรม ศาสตร์	18 ปี	3. การทำร้ายร่างกายกัน ระหว่างเพื่อนนักศึกษาใน / นอกสถาบัน 4. การพุดจา ชั่วๆ อารมณ์ และทำทากัน 5. การที่นักศึกษามาชุมนุม กันในวันก่อตั้งสถาบัน เป็นจำนวนมาก

ตารางที่ 4.2

ข้อมูลกลุ่มตัวอย่างนักศึกษา

นักศึกษา	อายุ (ปี)	เพศ	ชั้นปี การศึกษา	ประสบการณ์เกี่ยวกับพฤติกรรมการใช้ความรุนแรง
คนที่ 1	20	ชาย	3	การขัดคำสั่งของทางมหาวิทยาลัย / การพุดจาโต้ตอบ ชั่วๆ อารมณ์กัน และการใช้กำลังชกต่อยกัน
คนที่ 2	19	ชาย	3	
คนที่ 3	20	ชาย	3	
คนที่ 4	20	ชาย	2	
คนที่ 5	20	ชาย	2	

ตารางที่ 4.3
ข้อมูลกลุ่มตัวอย่างเพื่อนนักศึกษา

เพื่อน นักศึกษา	อายุ (ปี)	เพศ	ชั้นปี การศึกษา	ประสบการณ์เกี่ยวกับพฤติกรรมการใช้ความรุนแรง
คนที่ 1	20	ชาย	3	การพูดจาโต้ตอบ ยั่วอารมณ์กัน และการใช้กำลังชก ต่อกัน
คนที่ 2	19	ชาย	3	
คนที่ 3	20	ชาย	3	
คนที่ 4	20	ชาย	2	
คนที่ 5	20	ชาย	2	
คนที่ 6	20	ชาย	3	
คนที่ 7	19	ชาย	3	
คนที่ 8	20	ชาย	3	
คนที่ 9	20	ชาย	2	
คนที่ 10	20	ชาย	2	

ได้นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลเป็น 4 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปและพื้นฐานความคิดเรื่องพฤติกรรมการใช้ความรุนแรงของนักศึกษาและอาจารย์ในคณะวิศวกรรมศาสตร์

ตอนที่ 2 การสื่อสารระหว่างอาจารย์และนักศึกษาเกี่ยวกับการใช้ความรุนแรง

ตอนที่ 3 วิธีการ หรือ กลวิธี ที่อาจารย์จะใช้เพื่อให้นักศึกษาเกิดความตระหนักในการใช้พฤติกรรมความรุนแรง

ตอนที่ 4 ประสิทธิภาพการสื่อสารของอาจารย์จากมุมมองของนักศึกษา

4.1 ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปและพื้นฐานความคิดของอาจารย์ในคณะวิศวกรรมศาสตร์

จากการศึกษาพบว่าอาจารย์ส่วนใหญ่ที่คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร เป็นเพศชาย จบการศึกษาระดับปริญญาครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิตและวิศวกรรมศาสตรมหาบัณฑิตนอกนั้นเป็นศิษย์เก่าของสถาบันเทคโนโลยีหรือสถาบันเทคนิคทางด้านอาชีวศึกษา รวมทั้งเคยมีประสบการณ์กับเรื่องพฤติกรรมการใช้ความรุนแรงมาก่อน

โดยผู้วิจัยสามารถสรุปได้ว่า อาจารย์กลุ่มนี้เป็นอาจารย์ที่มีต้นทุนทางความรู้สูง ดังเช่นคำอธิบายของอาจารย์ท่านที่ 2 เพศชาย อายุ 45 ปี ประสบการณ์การทำงานมา 17 ปี กล่าวว่า

“อาจารย์ที่นี้ส่วนใหญ่ระดับการศึกษาปริญญาโท และเป็นนักศึกษาในสาขาวิชาอาชีวศึกษา มาก่อน มีหลายคนเคยเป็นศิษย์เก่าของที่นี่ด้วยนะ ก็โดยส่วนใหญ่ก็ศิษย์เก่าของสถาบันอาชีวศึกษา ทั้งนั้นล่ะ เพราะเรียนมาสายนี้ จึงมีประสบการณ์เรื่องการรับน้อง และเรื่องรุ่นพี่เป็นอย่างดีนะ”

นอกจากนี้อาจารย์ท่านนี้ยังมีความเห็นเกี่ยวกับการใช้ความรุนแรงว่า

“ไม่ชอบเลย โดยส่วนตัวคือไม่ชอบการใช้ความรุนแรง และรู้สึกว่ามันเป็นการทำให้เกิดความเดือดร้อน ที่ว่าเดือดร้อนเพราะตัวนักศึกษาเองก็ได้รับบาดเจ็บ และเสียการเรียน เพื่อนๆ ก็เป็นเดือด เป็นร้อนแทนว่าเพื่อนตัวเองถูกแกล้งมา ท้ายสุดปัญหาจากคนเพียงคนเดียวก็กลายเป็นปัญหาของกลุ่ม เพราะรักเพื่อนนี่ล่ะ”

และความเห็นของอาจารย์ท่านที่ 1 เพศชาย อายุ 40 ปี ประสบการณ์การทำงานมา 15 ปี กล่าวว่า

“เมื่อก่อนนี่ตอนเป็นนักศึกษาเรียนแบบนี้ก็เคยตีกับเขาเหมือนกันนะ มันเป็นไปตามวัย มันก็สนุกไปตามเรื่อง บางครั้งไม่รู้จกกันหรอก แต่ไปช่วยเพื่อนก็มี เพราะฉะนั้นเวลาเห็นนักศึกษารุ่นนี้ จะเข้าใจนะ ว่าบางทีไม่ได้มีเจตนาหรอก แต่สถานการณ์พาไปก็มี อย่างเช่นเขาเข้ามาทำร้ายเราก่อน เราต้องป้องกันตัว หรือ ช่วยเพื่อน แบบนี้นะ แต่ถ้าทำได้ก็จะบอกให้นักศึกษาหนีมากกว่า คือ หลบมากกว่าไปสู้กับเขานะ”

นอกจากนี้ เหตุการณ์การทะเลาะวิวาทและการมีพฤติกรรมการใช้ความรุนแรงของนักศึกษานั้น มีผลต่อด้านสุขภาพทางด้านร่างกายและจิตใจของคนหลาย ๆ คนอีกด้วย ซึ่งอาจารย์ท่านที่ 3 เพศชาย อายุ 45 ปี มีประสบการณ์ทำงานเป็นระยะเวลา 18 ปี ได้อธิบายว่า

“เมื่อเกิดการทำร้ายร่างกาย ก็บาดเจ็บ บาดเจ็บมากหรือบาดเจ็บน้อยขึ้นอยู่กับอาวุธ และอุปกรณ์ที่นักศึกษาใช้ การบาดเจ็บทำให้นักศึกษาขาดเรียน และสิ่งที่ตามมาคือ เรียนไม่ทันเพื่อน แต่นั่นไม่เท่ากับ ปัญหาทางจิตใจ คือ ความแค้น และต้องเอาคืน และนำสิ่งเหล่านี้ไปเผยแพร่ต่อบรรดาเพื่อน ๆ จนทำให้เกิดเหตุการณ์รุนแรงกว่า การทะเลาะกันระหว่างคนเพียงสองคนได้”

นอกจากนี้ อาจารย์ท่านนี้ยังมีความเห็นต่อเรื่องของเหตุการณ์การทะเลาะวิวาทต่ออีกว่า

“หากเหตุการณ์รุนแรง ทำร้ายกันจนต้องเข้าโรงพยาบาล ย่อมจะต้องเดือดร้อนผู้ปกครอง เรื่องถึงอาจารย์ ก็เดือดร้อนเข้ามาที่สถาบันการศึกษา เพราะจะกลายเป็นเรื่องระหว่างสถาบันกับสถาบัน ซึ่งหนักเข้าไปอีก จึงต้องทำความเข้าใจ และให้ความร่วมมือกันทุกฝ่าย”

สรุปได้ว่า การที่อาจารย์กลุ่มนี้มีการศึกษาอยู่ในระดับสูง ส่วนใหญ่เป็นคนในแวดวงของนักศึกษาสถาบันอาชีวศึกษามาก่อน ความเป็นคนใน และเคยมีประสบการณ์เกี่ยวกับเรื่องทำนองนี้

มาก่อนนี้เองทำให้อาจารย์กลุ่มนี้มีความเข้าใจเกี่ยวกับพฤติกรรมและสภาพจิตใจของนักศึกษาได้ดีกว่า อาจารย์ในกลุ่มอื่น ๆ

4.2 ตอนที่ 2 การสื่อสารระหว่างอาจารย์และนักศึกษาเกี่ยวกับการใช้ความรุนแรง

การศึกษาครั้งนี้สามารถสรุปรูปแบบการสื่อสารของอาจารย์กับนักศึกษาเกี่ยวกับการใช้ความรุนแรงได้เป็น 4 รูปแบบดังนี้

รูปแบบที่หนึ่งคือ รูปแบบการสื่อสารแบบกลุ่มใหญ่

นักศึกษาคนที่ หนึ่ง เพศชาย อายุ 20 ปี กำลังศึกษาอยู่ชั้นปีที่ 3 กล่าวว่า

“อาจารย์จะใช้วิธีอธิบายครับ พวกเราเรียกว่า เทศน์ คือ พูดไปเรื่อย ๆ บอกว่า อย่าไปก่อเรื่องกับใคร ห้ามมีการชกต่อย หรือเกิดเรื่องทะเลาะวิวาท เพราะมันไม่ใช่ออย่างนั้นอย่างนี้”

โดยการสื่อสารลักษณะนี้ นักศึกษาจะเป็นผู้ฟังเสียส่วนใหญ่ ซึ่งนักศึกษาคณะนี้ได้อธิบายความรู้สึกของนักศึกษาเกี่ยวกับการสื่อสารแบบนี้ว่า

“อาจารย์จะใช้วิธีบอกหน้าห้องเรียนเลขครับ พูด แล้วก้อพูด นำเบื้อมาก ๆ เลย บางทีไม่ได้ทำอะไรเลย ก็โดนสวดเสียแล้วแต่เช้าเลย”

นอกจากนั้นนักศึกษาคณะดังกล่าวยังมีความคิดเห็นต่อการใช้รูปแบบการสื่อสารแบบนี้ของอาจารย์ว่า

“ซึ่ง ไม่เข้าใจเลยว่า เอาอะไรมาพูดนักหนา แต่ก้อต้องฟังครับ”

นักศึกษา คนที่ 2 เพศชาย อายุ 19 ปี กำลังศึกษาอยู่ชั้นปีที่ 3 อธิบายว่า

“อาจารย์จะพูด ก็พูดแบบว่า มันไม่ดีนะ อย่าทำ ถ้าทำแล้วกฏของมหาวิทยาลัยนี้มีอะไรบ้าง นำเบื้อจะตายไป แต่ต่อหน้าพวกเรากก็ต้องฟัง ฟังให้มันจบ ๆ ไป”

นอกจากนี้ นักศึกษาคณะนี้ยังรู้สึกว่าการสื่อสารลักษณะนี้ เป็นเรื่องที่น่าเบื้อที่สุด แต่ทุกคนก็จะต้องเข้าไปนั่งฟัง และแต่งกายอย่างเรียบร้อย โดยนักศึกษากล่าวว่า

“มันน่าเบื้อ แต่ต้องเข้าไปนั่งฟังกันทุกคน และที่สำคัญต้องดูเรียบร้อยด้วย วันนั้น จะเป็นวันที่อาจารย์ได้เห็นพวกเราเรียบร้อยกันทุกคนเลยครับ”

ตรงกับความเห็นของนักศึกษาคณะที่ 3 เพศชาย อายุ 20 ปี กำลังศึกษาอยู่ชั้นปีที่ 3 กล่าวว่า “การพูดแบบนี้เป็นเรื่องที่น่าเบื้อ แต่ทุกคนก็จะต้องเข้าไปฟัง ถ้าขาดหรือหายไปเวลานั้น อาจจะถูกเพ่งเล็งได้”

สรุปว่า การใช้รูปแบบการสื่อสารแบบนี้เป็นรูปแบบการสื่อสารที่นักศึกษาจะคาดการณ์ได้ด้วยว่าอาจารย์จะพูดอย่างไร และต้องใช้ระยะเวลาในการที่ต้องฟังอาจารย์พูดอย่างต่ำเป็นระยะเวลา

นานเท่าใด และจากการสำรวจความคิดเห็นของนักศึกษาแล้ว พบว่า เป็นการสื่อสารที่น่าเบื่อที่สุด แต่นักศึกษาทุกคนต้องให้ความร่วมมือในการรับฟังกันทุกคนและสม่ำเสมอด้วย

ในทางตรงกันข้าม รูปแบบการสื่อสารแบบกลุ่มใหญ่นี้ อาจารย์ท่านที่ 3 อายุ 45 ปี ประสบการณ์การเป็นอาจารย์มาแล้ว 18 ปี ได้อธิบายว่า

“เป็นการอบรมที่ได้ผลที่สุด เป็นการสื่อสารที่ดีที่สุด เพราะสามารถพูดกับนักศึกษาได้จำนวนมากที่สุดในเรื่องเดียวกัน และทำให้นักศึกษาเข้าใจตรงกันในเวลาเดียวกัน”

โดยอาจารย์ท่านนี้ ได้ทำการจัดตารางอบรมนักศึกษา ในช่วงเวลาวันศุกร์ตอนเย็นของทุกสัปดาห์ อาจารย์ท่านนี้ กล่าวว่า

“ต้องนำเหตุการณ์ที่เป็นข่าว ที่เป็นปัจจุบันมาพูดกัน ตักเตือนกัน และต้องงูให้กลัวด้วยว่า ถ้าเกิดเหตุการณ์จะเกิดอะไรขึ้นบ้างตามมา ทำที่สุด จะเตือนว่า ให้นักศึกษารู้จักหลีกเลี่ยง และหลบหนีไปเสีย”

ตรงกับความเห็นของอาจารย์ท่านที่ 2 เพศชาย อายุ 45 ปี ประสบการณ์ทำงานมา 17 ปี กล่าวว่า

“เป็นรูปแบบการสื่อสารที่เหมาะสมที่สุด และสามารถคุยกับนักศึกษาได้มากที่สุด รวมทั้งนักศึกษาให้ความร่วมมือดีมาก เข้ามาฟังการอบรมกันครบทุกคน ไม่มีใครสาย หรือขาดหายไปเลย” สอดคล้องกับความเห็นของอาจารย์ท่านที่ 1 เพศชาย อายุ 40 ปี ประสบการณ์ทำงานมา 15 ปี กล่าวว่า

“การเรียกประชุม อบรม ชี้แจงกฎ ระเบียบของสถาบัน เป็นเรื่องที่ดีที่สุด เพราะอธิบายกับนักศึกษาได้ทุกคน ในเวลาเดียวกัน เป็นการสื่อสารที่ง่ายที่สุด ตรงเป้าหมายที่สุด นักศึกษาเองก็ให้ความร่วมมือในการเข้าร่วมรับฟังเป็นอย่างดี”

สรุปได้ว่า อาจารย์ส่วนใหญ่มีความมั่นใจว่า รูปแบบการสื่อสารแบบกลุ่มใหญ่เป็นรูปแบบการสื่อสารที่ดีที่สุด และได้ผลที่สุด รวมทั้งได้รับความสนใจจากนักศึกษามากที่สุดด้วย

รูปแบบการสื่อสารแบบที่ 2 คือที่อาจารย์ใช้วิธีการสื่อสาร โดยตรงกับนักศึกษา หรือกลุ่มนักศึกษาที่มีพฤติกรรมการใช้ความรุนแรง หรือกลุ่มนักศึกษาที่มีพฤติกรรมก้าวร้าว โดยมีการเรียกตัวมาพบเป็นการส่วนตัว

นักศึกษาคนที่ 5 เพศชาย อายุ 20 ปี กำลังศึกษาชั้นปีที่ 2 กล่าวว่า

“อาจารย์เรียกเข้าไปคุยกันเป็นการส่วนตัว ซึ่งเนื้อที่อาจารย์พูดโดยส่วนใหญ่ เป็นเรื่องเกี่ยวกับการกระทำที่เกิดขึ้น หลักฐานที่ได้มา และพยานที่รู้เห็นเหตุการณ์ รวมทั้งอธิบายถึง กฎ ระเบียบ และข้อบังคับของมหาวิทยาลัยให้ฟัง”

หากมีกรณีที่เป็นพฤติกรรมที่ใช้ความรุนแรง หรือไม่เหมาะสมอย่างยิ่ง เช่น เป็นกรณีที่เกิดการทะเลาะวิวาทกัน ไม่ว่าจะกับเพื่อนนักศึกษาในสถาบัน หรือภายนอกสถาบัน นั้น นักศึกษาคณดังกล่าวได้อธิบายว่า

“ขึ้นอยู่กับหลักฐานของอาจารย์ โดยส่วนใหญ่จะมีการสอบถามก่อนว่า เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นมีใครเข้าไปเกี่ยวข้องบ้าง ถ้ายอมรับต่อนั้น โทษก็จะน้อยหน่อย แต่ถ้าไม่ยอมรับ แล้วไปจมนุมที่หลักฐานของอาจารย์ อาจารย์จะเรียกไปพบเป็นการส่วนตัว”

การถูกอาจารย์เรียกไปพบเป็นการส่วนตัวนี้ ทำให้นักศึกษาเกิดความเกรงกลัวมากที่สุด โดยนักศึกษาคณดังกล่าว ได้อธิบายว่า

“โดยปกติจะไม่เคยมีการเรียกพบเป็นการส่วนตัว ถ้ามีการเรียกพบเป็นการส่วนตัว เจาะจงชื่อมา จะน่ากลัวที่สุด เพราะมันหมายถึงการลงโทษอย่างใดอย่างหนึ่ง”

การลงโทษที่นักศึกษาคณนี้พูดถึง คือ การทำทัณฑ์บน โดยนักศึกษาคณดังกล่าว อธิบายว่า “การเรียกพบ จะมีข้อตกลงระหว่างกัน โดยถ้าเป็นความผิดร้ายแรง อาจารย์จะทำทัณฑ์บนไว้ หากมีกรณีแบบนี้อีก ก็จะพ้นจากสถานภาพการเป็นนักศึกษา”

การถูกเรียกพบ จะทำให้เกิดความเครียดในหมู่เพื่อนนักศึกษาด้วยกัน โดยเพื่อนนักศึกษาคณที่ 1 อายุ 20 ปี กำลังศึกษาในชั้นปีที่ 3 ได้กล่าวว่า

“การเรียกพบจะหมายถึงการสอบถามถึงเหตุการณ์ และการทำโทษ และอาจจะต้องเอ่ยชื่อเพื่อนๆ ที่มาในวันนั้น และเหตุการณ์นั้น ๆ ด้วย พวกเราก็จะเครียดว่า ใครจะโดนบ้าง”

ความเครียดนี้ ทำให้นักศึกษาจะพยายามสอบถามกลุ่มเพื่อนด้วยตนเอง ด้วยการใช้โทรศัพท์ติดต่อกัน หรือนัดพบกันเพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลในการเข้าพบอาจารย์ต่อกัน นักศึกษาคณที่ 2 อายุ 19 ปี กำลังศึกษาชั้นปีที่ 3 กล่าวว่า

“ต้องแลกเปลี่ยนข้อมูลกันว่า เรียกพบเป็นอย่างไรบ้าง และมีขั้นตอนอย่างไร เพื่อจะได้เตรียมตัวถูก”

รูปแบบการสื่อสาร โดยการเรียกพบนักศึกษาโดยตรงนี้ ทำให้นักศึกษาเกิดความเกรงกลัวเป็นอย่างมาก และพร้อมจะหยุดพฤติกรรมนั้นในทันที ดังที่นักศึกษาคณที่ 3 อายุ 20 ปี กำลังศึกษาชั้นปีที่ 3 กล่าวว่า

“หยุดทุกอย่าง เตือนเพื่อน ๆ ด้วยว่า ให้หยุดพฤติกรรมต่าง ๆ ก่อน เพราะไม่ต้องการมีปัญหาหรือถูกไล่ออกจากการเรียน และที่สำคัญถ้าพ่อแม่รู้เรื่องจะยิ่งเดือดร้อน”

การหยุดนี้ ไม่ได้แปลว่า เปลี่ยนพฤติกรรมหรือความคิดดั้งเดิม โดยนักศึกษาคณดังกล่าว อธิบายเพิ่มเติมว่า

“การหยุดนี้ ไม่ใช่ว่าความรู้สึกภายในเราจะคิดว่า เลิกหรือเปลี่ยนแปลงแล้ว แต่เป็นเพียงการหยุด เพื่อไม่ให้ถูกอาจารย์ฟ่งเสียง และไม่ต้องการมีปัญหาต่อไป”

จากคำกล่าวของนักศึกษาคนดังกล่าว อาจารย์ท่านที่ 1 เพศชาย อายุ 40 ปี ประสบการณ์การทำงาน 15 ปี ท่านนี้กล่าวว่า

“ถ้าเป็นเรื่องที่เกิดขึ้น จะสอบถามกันก่อนว่า ใครเป็นคนทำ ให้รับสารภาพออกมาตรง ๆ แต่ถ้าไม่ยอมรับผิดเวลานั้น แล้วจับได้ทีหลัง ก็จะเรียกไปพบเป็นการส่วนตัว วิธีการคืออธิบายให้ฟังว่า เรามีหลักฐานอะไรบ้าง และอธิบายให้ฟังอีกว่า มีความผิดอย่างไร ท้ายที่สุดจะตกลงทำสัญญากันไว้ว่าถ้ามีเหตุการณ์แบบนี้ก็ต้องพ้นจากสภาพการเป็นนักศึกษา”

สรุปได้ว่า รูปแบบการสื่อสารแบบนี้ เป็นการสื่อสารที่นักศึกษาเกรงกลัวมากที่สุด และสามารถหยุดพฤติกรรมการใช้ความรุนแรงของนักศึกษาในระยะเวลาสั้นได้ไวที่สุด แต่ไม่ได้เปลี่ยนแปลงความคิด หรือทัศนคติเดิมของนักศึกษาเพียงแค่เป็นการหยุด หรือยุติพฤติกรรมเพื่อวัตถุประสงค์ที่จะไม่ให้ต้องพ้นสถานภาพการเป็นนักศึกษา และไม่ต้องทำให้ผู้ปกครองของตนเองทราบเรื่องราว

การดำเนินการสื่อสารรูปแบบนี้กับนักศึกษานั้น อาจารย์ท่านที่ 1 เพศชาย อายุ 40 ปี ประสบการณ์เป็นอาจารย์ 15 ปี ได้อธิบายทุกขั้นตอนของอาจารย์ว่า

“ต้องมีหลักฐานที่แน่นอน ทางมหาวิทยาลัยมีกล้องวงจรปิดทุกที่ และมีเจ้าหน้าที่ฝ่ายกิจการนักศึกษาคอยสอดส่องพฤติกรรมของนักศึกษาอยู่แล้ว ดังนั้น เวลาเราพบเหตุการณ์ที่ไม่ดี หรือเป็นเหตุการณ์ที่จะนำไปสู่ความรุนแรง เราจะเอาหลักฐานทุกอย่างมาประกอบกัน และเรียกประชุมอาจารย์เพื่อดูว่า นักศึกษากลุ่มดังกล่าว เป็นนักศึกษาในสาขาใด เป็นนักศึกษาในสังกัดของอาจารย์ท่านใด จะเรียกประชุมอาจารย์ก่อน ทำความตกลงกันว่า จะดำเนินการอย่างไร”

การเรียกนักศึกษามาพบเป็นการส่วนตัวนี้ จะมีโทษหนัก หรือ เบา แค่ไหน นั้น อาจารย์ท่านนี้กล่าวว่า

“แล้วแต่กรณีไป แต่ถ้ามีการทำทัณฑ์บน ก็จะมีโอกาสแก้ไขปรับปรุงตัวเองอีกเพียงหนึ่งครั้ง หากไม่มีการแก้ไขปรับปรุงพฤติกรรม จะต้องพ้นจากสภาพการเป็นนักศึกษาของมหาวิทยาลัย” เรื่องการเรียกนักศึกษามาพบเป็นการส่วนตัวนั้น เป็นรูปแบบการสื่อสารที่อาจารย์จะระมัดระวังมาก โดยอาจารย์ท่านนี้อธิบายว่า

“โดยปกติเราจะคุยกันตามธรรมดาทั่ว ๆ ไป แต่การที่จะเรียกคนใดคนหนึ่งมาพบในและเชิญอาจารย์ที่ปรึกษามาร่วมรับฟังด้วยนี้ จะต้องมียุทธศาสตร์มีข้อมูลเพียงพอ รวมทั้งต้องทำการประชุมกับอาจารย์ที่ปรึกษาก่อนว่า จะดำเนินการอย่างไรต่อไป จะมีการเรียกนักศึกษามาพบหรือไม่”

โดยพยายามใช้หลักการในการทำความเข้าใจในเหตุการณ์ของนักศึกษา อาจารย์ท่านที่ 3 เพศชาย อายุ 45 ปี มีประสบการณ์ทำงานมาเป็นระยะเวลา 18 ปี อธิบายขั้นตอนและวิธีการสอบถามเหตุการณ์ไปเรื่อยๆ เพื่อเปิดโอกาสให้นักศึกษาได้เล่าเรื่องราวด้วยคำถามง่าย ๆ ว่า

“ไหนลองเล่าเรื่องราวให้ฟังสิว่า เกิดอะไรขึ้น เพราะครูมั่นใจว่า เธอจะไม่ได้เป็นคน
เริ่มต้นก่อนแน่นอน”

การใช้ประโยคแบบนี้อาจารย์ท่านนี้อธิบายว่า

“วัตถุประสงค์เพื่อทำให้นักศึกษาตัดสินใจที่เล่าเรื่องราวให้ฟังอย่างที่ไม่ต้องอึดอัดใจ รู้สึก
ว่า เราเป็นพวกเดียวกัน”

ความใกล้ชิดสนิทสนมระหว่างอาจารย์กับนักศึกษานี้ มีส่วนสำคัญในการทำการสื่อสารใน
เรื่องต่าง ๆ ดังเช่น คำกล่าวของนักศึกษาคนที่ 4 เพศชาย อายุ 20 ปี กำลังศึกษาอยู่ชั้นปีที่ 2 กล่าวว่า

“เพราะอาจารย์เป็นคนที่สนิทกับผม เวลามีปัญหาอะไรสามารถติดต่อได้ทุกเมื่อ บางทีบาง
เรื่องที่ไม่กล้าบอกใคร ยังกล้าปรึกษากับอาจารย์ท่านนี้เลยนะ”

เพื่อนนักศึกษาคนที่ 1 เพศชาย อายุ 20 ปี กำลังศึกษาอยู่ชั้นปีที่ 3 อธิบายว่า

“ความใกล้ชิดกับอาจารย์ทำให้เราไว้วางใจกัน และมั่นใจว่า อาจารย์คนนี้จะช่วยเราแก้ไข
ปัญหา ถ้าไม่สนิทกัน เรื่องแบบนี้ ก็ไม่มีใครกล้าเล่าความจริงออกมา เพราะกลัวว่าจะมีปัญหาตามมา
ทีหลัง ทั้งกับกลุ่มเพื่อน และกับการเรียนของตัวเอง”

สรุปว่าความแตกต่างภายในของผู้ส่งสารมีผลต่อการทำการสื่อสารในเรื่องพฤติกรรมกร
ใช้ความรุนแรง ผู้ส่งสารแต่ละคนมีปัจจัยต่าง ๆ กัน ซึ่งทำให้มีการ โน้มโน้มใจที่แตกต่างกัน เช่น
ความน่าเชื่อถือ อำนาจทางสังคม บทบาทในสังคม สัมพันธภาพกับผู้รับสาร และลักษณะทาง
ประชากรอื่น ๆ เช่น อายุ เพศ อาชีพ เป็นต้น มีผลต่อการใช้รูปแบบการสื่อสาร และมีผลต่อความ
เชื่อถือในการเปลี่ยนพฤติกรรมต่าง ๆ ด้วย และในมุมมองของอาจารย์แล้ว รูปแบบการสื่อสารแบบ
โดยตรงกับนักศึกษานี้ อาจารย์มีความเห็นตรงกันว่า เป็นรูปแบบการสื่อสารที่ใช้ได้ผลที่สุด และ
เป็นรูปแบบการสื่อสารที่สามารถทำให้นักศึกษาระวังพฤติกรรมมากที่สุด เนื่องจากมีกลไกในระหว่าง
ทำการสื่อสารรูปแบบนี้อยู่ด้วย นั่นคือ การทำทัณฑ์บน ซึ่งจะส่งผลกระทบต่ออนาคตในการเรียนของ
นักศึกษามากที่สุด

รูปแบบการสื่อสารแบบที่ 3 ผู้วิจัยพบว่าเป็นรูปแบบการสื่อสารแบบกิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์
เป็นอีกหนึ่งรูปแบบการสื่อสารที่อาจารย์ในมหาวิทยาลัยแห่งนี้ใช้ ดังจะเห็นได้จากความคิดของอาจารย์
ท่านที่ 3 เพศชาย อายุ 45 ปี ประสบการณ์การทำงานมา 18 ปีกล่าวว่า

“ผมว่ากิจกรรมเป็นสิ่งที่ทำให้นักศึกษาได้แสดงความสามารถ ได้มีความรู้สึกใกล้ชิดกัน
ดีกว่าการใช้เวลาว่างไปทำอย่างอื่นที่ไม่เกิดประโยชน์”

ดังนั้น การเปิดพื้นที่ให้นักศึกษามีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมของมหาวิทยาลัยจึงมีมากขึ้น
ทั้งในเรื่องของดนตรี กีฬา และกิจกรรมทางวิชาการ และวันสำคัญต่าง ๆ ซึ่งความรู้สึกเกี่ยวกับการ
ทำกิจกรรมต่าง ๆ นั้น

นักศึกษาคนที่ 4 เพศชาย อายุ 20 ปี กำลังศึกษาอยู่ชั้นปีที่ 2 ได้กล่าวว่า

“สนุก ถ้าเป็นกิจกรรมที่เราชอบก็อยากทำ แต่บางกิจกรรมก็ไม่อยากเข้าร่วม อย่างเช่น พวกกิจกรรมเข้าวัด ฟังพระเทศน์นี่স্যอง”

ตรงกับความเห็นของนักศึกษาคนที่ 3 เพศชาย อายุ 20 ปี กำลังศึกษาอยู่ชั้นปีที่ 3 กล่าวว่า

“การทำกิจกรรม หรือจัดกิจกรรมอะไรก็ตาม พวกเราจะดูว่า เราชอบหรือไม่ ถ้าไม่ชอบ หรือมันห่างไกลจากตัวเรา พวกเราก็ไม่ไปร่วมกิจกรรม แต่บางครั้ง ถ้าเพื่อนไป เราก็ไปด้วย”

เรื่องความชอบและไม่ชอบในการเข้าร่วมกิจกรรมของทางมหาวิทยาลัยนี้ นักศึกษาคณะดังกล่าวยังได้อธิบายเพิ่มเติมว่า

“เราไม่ได้อยากเข้าร่วมกิจกรรมทุกอย่างหรอก แต่ว่า เพื่อนเราเข้าร่วม เราก็จะไปกันหมด และในบางครั้ง ต้องให้ความร่วมมือเพื่อคะแนนด้วย”

ปัจจัยในการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษานั้น นักศึกษาคณะนี้ได้กล่าวว่า

“ต้องเป็นกิจกรรมที่มีความใกล้เคียงกับตัวเรามากที่สุด ซึ่งถ้าเป็นกิจกรรมที่ทางมหาวิทยาลัยจัดขึ้นแล้ว เราไม่ชอบ เราก็ไม่อยากจะเข้าร่วม หรืออาจจะต้องเข้าร่วมเพราะโดนบังคับบ้าง หรือเพื่อนๆ ในกลุ่มเข้าร่วมบ้าง”

สรุปได้ว่า การเข้าร่วมกิจกรรมทุกครั้ง นักศึกษาจะเลือกจากความชอบส่วนตัวของนักศึกษา ก่อน และต่อมาดูเพื่อนในกลุ่มว่ามีความชอบและอยากเข้าร่วมกิจกรรมนั้นหรือไม่ แสดงให้เห็นถึงอิทธิพลของกระบวนการกลุ่มที่มีผลต่อการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษาเป็นอย่างมาก

ในทางตรงกันข้าม ความเห็นของอาจารย์เกี่ยวกับการจัดกิจกรรมมีดังต่อไปนี้ ความคิดของอาจารย์ท่านที่ 1 เพศชาย อายุ 40 ปี อายุการทำงาน 15 ปี กล่าวว่า

“กิจกรรมที่จะจัดให้นักศึกษาส่วนใหญ่ นอกเหนือจากการทำงานเชิงวิชาการแล้ว จะเป็นกิจกรรมแบบเข้าวัด ฟังพระเทศน์ อันนี้สำคัญ เพื่อปลูกจิตใจให้มีสมาธิ”

สอดคล้องกับอาจารย์ท่านที่ 2 อายุ 45 ปี เพศชาย อายุการทำงาน 17 ปี กล่าวว่า

“กิจกรรมเกี่ยวกับการเรียนเป็นเรื่องที่เราทำประจำ และกิจกรรมที่เป็นกิจกรรมเสริมเข้ามา นอกจากบทเรียนจะเป็นเรื่องของการนั่งสมาธิ การจัดกิจกรรมทางศาสนา การเวียนเทียน เพื่อให้ทำให้นักศึกษามีจิตใจที่สงบมากขึ้น กิจกรรมที่เกี่ยวกับดนตรี และกีฬาที่มีมากตามสมควร”

อาจารย์ท่านนี้มีความเห็นอีกว่า

“การทำกิจกรรมแบบนี้ ได้รับความร่วมมือจากนักศึกษาเป็นอย่างดี และนักศึกษาก็มีความยินดีเข้าร่วมกิจกรรมทุกครั้ง”

นอกจากนี้ อาจารย์ท่านนี้ยังแสดงความมั่นใจอีกว่า

“การทำกิจกรรมทำให้นักศึกษาได้ผ่อนคลายจากการเรียน และได้เพิ่มพูนประสบการณ์ความรู้ ในมุมมองต่าง ๆ ได้อีกมากมาย อาจารย์ที่นี้ไม่ได้ปิดกั้น ความคิดสมัยใหม่ และพยายามหากิจกรรม

ที่เป็นคนตรีแนวที่นักศึกษาชอบเข้ามาเสมอ แต่ไม่ได้บ่อยนัก สลับกับการจัดกิจกรรมอย่างอื่นตามความเหมาะสม”

ในด้านความสนใจของนักศึกษานั้น อาจารย์มีความมั่นใจว่า กิจกรรมที่ทางมหาวิทยาลัยจัดให้นั้น นักศึกษามีความสนใจและให้ความร่วมมือเป็นอย่างดี โดยอาจารย์ท่านนี้กล่าวว่า

“จัดกิจกรรมทุกครั้ง นักศึกษาให้ความร่วมมือเข้าร่วมกิจกรรมเป็นอย่างดี และมีความสนใจในกิจกรรมที่ทางมหาวิทยาลัยจัดให้เป็นอย่างมาก”

สรุปได้ว่า อาจารย์กลุ่มนี้พยายามจัดตารางกิจกรรมให้มีความหลากหลายกันไปตามความเหมาะสมของช่วงเวลา มีทั้งกิจกรรมทางวิชาการ คนตรี กีฬา และการเข้าวัด นั่งสมาธิ เป็นต้น และอาจารย์กลุ่มนี้ยังมีความมั่นใจมากกว่า นักศึกษาให้ความร่วมมือดีในการเข้าร่วมกิจกรรมทุกครั้ง

รูปแบบการสื่อสารแบบที่ 4 คือรูปแบบการสื่อสารแบบผสมผสาน โดยรูปแบบการสื่อสารรูปแบบการสื่อสารกลุ่มใหญ่ ที่เป็นการตักเตือน หรือพูดกับนักศึกษาหลาย ๆ คนเพื่อหยุด หรือยุติพฤติกรรม ณ เวลานั้น หรือเหตุการณ์ในขณะนั้น เพียงช่วงเวลาหนึ่ง ดังที่อาจารย์ท่านที่ 1 เพศชาย อายุ 40 ปี ประสบการณ์ทำงานเป็นอาจารย์ 15 ปี กล่าวว่า

“ต้องเรียกมารวมกันแล้วคุยกันหมดทุกคน ไม่ว่าจะเกี่ยวข้องหรือไม่เกี่ยวข้องกับเหตุการณ์ ดังนั้น สิ่งสำคัญคือ การบอกว่า การกระทำทั้งหมดอาจารย์ในมหาวิทยาลัยได้รับทราบและกำลังติดตามอยู่อย่างใกล้ชิด เพื่อปรามโดยเฉพาะเลย”

รูปแบบการสื่อสารแบบนี้ เป็นสิ่งที่นักศึกษาเองก็คาดการณ์เอาไว้แล้ว และมีความสามารถขนากรู้เนื้อหาที่อาจารย์จะพูดด้วยว่า มีเรื่องอะไรบ้าง อย่างที่นักศึกษาคนที่ 1 อายุ 20 ปี เพศชาย กำลังศึกษาชั้นปีที่ 3 กล่าวว่า

“ก็อธิบายเรื่องทั่ว ๆ ไป และน่าจะมีเรื่องที่เราทำ แล้วอาจารย์รู้มา จึงเอาเตือนเรื่องกฎระเบียบ และความเหมาะสม”

ดังนั้นการเข้าร่วมฟังรูปแบบการสื่อสารแบบนี้ของนักศึกษาจะเป็นการเข้าไปฟังแบบหลีกเลี่ยงไม่ได้ทำให้เกิดความคับข้องใจ คือถึงไม่อยากฟังอาจารย์อธิบายแต่หลีกเลี่ยงไม่ได้ ต้องเข้าไปฟังและพยายามนั่งฟังอย่างสงบ ไม่แสดงพฤติกรรมภายนอกใด ๆ ออกมาให้เห็น ในขณะที่เดียวกันก็เก็บความคับข้องใจที่ต้องมาฟังอาจารย์ไว้

อาจารย์ท่านที่ 3 เพศชาย อายุ 45 ปี ประสบการณ์ทำงาน 18 ปี กล่าวว่า

“ถ้าพูดกันไม่เข้าใจ และเห็นท่าทางแล้วว่า จะไม่เข้าใจ เราก็ต้องนำมาเข้ากิจกรรม หรือนำมาคุยส่วนตัว เพื่อจะทำให้เข้าใจกันมากขึ้น”

รูปแบบการสื่อสารแบบกิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์ โดยใช้อิทธิพลของกลุ่มเข้ามาช่วยในการสื่อสารจะถูกจัดขึ้น และผ่านการกำหนดรูปแบบที่เหมาะสม ซึ่งอาจารย์ท่านนี้ได้กล่าวว่า

“ถ้ามีพลังมากมายนัก ก็ให้ออกไปทำงานพวกค้าอาสาพัฒนา และถ้ามีความสามารถด้านดนตรีก็จะเป็นกิจกรรมดนตรี ที่มีการขายบัตรการกุศลเสียเลย โดยให้นักศึกษาเป็นคนขายบัตรด้วย กิจกรรมทุกอย่างขึ้นอยู่กับช่วงเวลาที่เหมาะสม และความถนัดของนักศึกษา แต่ถ้าเป็นกิจกรรมทางวิชาการ ทางมหาวิทยาลัยก็สนับสนุนเต็มที่”

รูปแบบการสื่อสารแบบกิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์นี้ เป็นรูปแบบการสื่อสารที่นักศึกษาส่วนใหญ่ให้ความสนใจเป็นอย่างมาก และไม่รู้สึกรู้ว่า เป็นการบังคับแต่อย่างใด ซึ่งในเวลาที่ทำกิจกรรมกันนั้น นักศึกษาสามารถได้รับการอบรมเรื่องราวต่าง ๆ ที่สอดแทรกเข้ามาในระหว่างการทำกิจกรรม และเปิดโอกาสให้นักศึกษาได้มีโอกาสทำกิจกรรมกับเพื่อนใหม่ ๆ และสร้างความสามัคคีระหว่างนักศึกษาด้วยกัน อย่างที่อาจารย์คนที่ 2 เพศชาย อายุ 45 ปี ประสบการณ์การเป็นอาจารย์ 17 ปี กล่าวว่

“เวลาทำกิจกรรมก็จะนำเรื่องราวต่าง ๆ ในเหตุการณ์ประจำวันเข้ามาเล่า หรือพูดแลกเปลี่ยนกันแทรกเข้ามาในเวลาทำกิจกรรม ซึ่งจะง่ายกว่า และนักศึกษาก็จะไม่รู้สึกรู้ว่า กำลังถูกบังคับให้ต้องฟัง แต่ฟังไปคุยกันไป และเรียนกันไปด้วย”

อาจารย์ท่านดังกล่าว ได้อธิบายถึงวัตถุประสงค์ว่า

“ต้องการให้นักศึกษาได้พูดบ้าง และสามารถตัดสินใจได้ด้วยตนเอง เรียนรู้ที่จะหลีกเลี่ยงและปฏิเสธในเรื่องที่ไม่สมควรได้อย่างถูกต้อง”

ในเรื่องการทำการสื่อสารรูปแบบผสมผสานนี้ จะประกอบด้วย การติดตามพฤติกรรมของนักศึกษาเป็นตามระยะเวลาที่กำหนดไว้ โดยการติดตามพฤติกรรมของนักศึกษานี้ อาจารย์ท่านที่ 3 เพศชาย อายุ 45 ปี ประสบการณ์ในการเป็นอาจารย์ 18 ปี ได้อธิบายขั้นตอนว่า

“ต้องทำการประเมินและกรอกแบบติดตามพฤติกรรมนักศึกษาไว้ แล้วแต่กรณี ถ้ามีพฤติกรรมที่ไม่ค่อยเหมาะสมมาก จะติดตามเป็นรายวัน ถ้าเป็นพฤติกรรมที่ไม่รุนแรงมาก จะติดตามเป็นรายเดือน แต่แต่ละเดือนจะเรียกตัวนักศึกษาคณะนั้นมาอบรม หรือมาเข้าร่วมกิจกรรม อย่างน้อย เดือนละ 2 ครั้ง คือ เจาะจงตัว เฉพาะนักศึกษาที่มีรายชื่อ ที่เราเพิ่งเล็ง โดยเฉพาะเลย เพื่อให้มีความใกล้ชิดกับอาจารย์ และอาจารย์จะรับรู้ถึงความคิดเห็น และตรวจสอบพฤติกรรมไปด้วย แต่ผ่านกระบวนการทำกิจกรรมต่าง ๆ นอกเหนือจากการอบรมร่วมกันกับเพื่อน ๆ แล้ว”

สรุปได้ว่า รูปแบบการสื่อสารแบบผสมผสานนี้เป็นการรวมเอารูปแบบการสื่อสารทั้ง 3 แบบ ได้แก่ รูปแบบการสื่อสารแบบกลุ่มใหญ่ รูปแบบการสื่อสารแบบเฉพาะเจาะจง และรูปแบบการสื่อสารแบบกิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์ มารวมไว้ด้วยกัน และจัดตารางการใช้รูปแบบการสื่อสาร แต่ละรูปแบบในระยะเวลาที่เหมาะสม โดยมีการติดตามพัฒนาการทางพฤติกรรมของนักศึกษาอย่างต่อเนื่อง

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงสามารถสรุปเรื่อง รูปแบบการสื่อสารที่อาจารย์กลุ่มนี้ได้ว่ามีการใช้รูปแบบการสื่อสารเพื่อลดพฤติกรรมการใช้ความรุนแรง และพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมของนักศึกษาใช้ 4 รูปแบบด้วยกัน คือ

1. รูปแบบการสื่อสารแบบกลุ่มใหญ่ พบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่ สามารถคาดการณ์ได้ว่า อาจารย์จะพูดอะไร หรืออธิบายอย่างไร และบางครั้งสามารถคาดการณ์ได้ด้วยว่า จะต้องใช้เวลาฟังนานเท่าไร รูปแบบการสื่อสารแบบนี้ นักศึกษาจะแสดงออกภายนอกว่า ตั้งใจฟังเป็นอย่างดี แต่ภายในแล้วอาจจะคิดเรื่องอื่นอยู่มากมายเลย และนักศึกษาส่วนใหญ่จะให้ความรู้สึกเหมือนกัน คือ เบื่อและไม่อยากฟังเลย และอาจารย์ส่วนใหญ่มีความมั่นใจว่า รูปแบบการสื่อสารแบบนี้สามารถส่งสารหรือข้อมูลไปถึงนักศึกษาได้รวดเร็วที่สุด และถึงนักศึกษาทุกคนภายในเวลาเดียวกัน เป็นรูปแบบการสื่อสารที่นักศึกษาเข้าร่วมฟังมากที่สุด

2. รูปแบบการสื่อสารโดยตรงกับตัวนักศึกษา หรือกลุ่มนักศึกษาที่ใช้ความรุนแรง หรือกลุ่มนักศึกษาที่มีพฤติกรรมก้าวร้าว รูปแบบการสื่อสารแบบนี้ เป็นการแสดงให้เห็นว่า อาจารย์รู้ตัวนักศึกษาที่มีพฤติกรรมไม่เหมาะสมเรียบร้อยแล้ว และสามารถเรียกตัวนักศึกษากลุ่มดังกล่าว ไปพบได้ เป็นรูปแบบการสื่อสารที่นักศึกษาให้ความเกรงกลัวมากกว่า รูปแบบการสื่อสารอื่น ๆ เพราะหมายถึงพฤติกรรมของตนเองที่ถูกซ่อนไว้ หรือปกปิดไว้ ได้ถูกเปิดเผยออกมาแล้ว และย่อมมีการดำเนินเรื่องไปในทิศทางใดทิศทางหนึ่ง

3. รูปแบบการสื่อสารแบบกิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์ เป็นรูปแบบการสื่อสารที่นักศึกษามีทั้งเห็นด้วยและไม่เห็นด้วย โดยขึ้นอยู่กับกิจกรรมที่อาจารย์นำมาใช้ หรือนำมาเสนอให้เข้าร่วม หากเป็นกิจกรรมใกล้ชิดตัว และตรงกับความต้องการของตัวนักศึกษา นักศึกษาก็จะให้ความสนใจในการเข้าร่วมเป็นพิเศษ แต่ถ้าเป็นกิจกรรมที่ห่างไกลจากตัวของนักศึกษามาก เช่น การเข้าวัด ฟังเทศน์ หรือการฝึกสมาธิ นักศึกษาก็อาจจะเหมือนกับถูกบังคับให้เข้าร่วมกิจกรรมนั้น ๆ

4. รูปแบบการสื่อสารแบบผสมผสาน ประกอบไปด้วย การนำเอารูปแบบการสื่อสารทั้ง 3 รูปแบบ คือ รูปแบบการสื่อสารแบบกลุ่มใหญ่ รูปแบบการสื่อสารแบบโดยตรงกับนักศึกษา และรูปแบบการสื่อสารแบบกิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์ มาประยุกต์ใช้ร่วมกัน โดยมีการจัดตารางเวลาในการดำเนินการอย่างเหมาะสม และมีการติดตามพัฒนาการทางด้านพฤติกรรมของนักศึกษาอย่างต่อเนื่อง

4.3 ตอนที่ 3 วิธีการ หรือ กลวิธี ที่อาจารย์จะใช้เพื่อทำให้นักศึกษาเกิดความตระหนักในการใช้พฤติกรรมความรุนแรง

จากการศึกษาผู้วิจัยพบว่า อาจารย์กลุ่มนี้มีวิธีการทำให้นักศึกษาเกิดความตระหนักในเรื่องการใช้พฤติกรรมการใช้ความรุนแรงด้วยวิธีการสื่อสารกับนักศึกษา

1. วิธีการที่อาจารย์นำมาใช้มีดังนี้

1.1 การสื่อสารแบบกลุ่มใหญ่ด้วยการนำศึกษาทุกชั้นปีมาอบรมในห้องประชุมใหญ่เป็นประจำ สัปดาห์ละ 1 ครั้ง

1.2 การสื่อสารแบบกลุ่มเล็กด้วยการอบรมนักศึกษาในชั้นเรียนของอาจารย์ที่ปรึกษา และอาจารย์ประจำวิชาของแต่ละรายวิชาเป็นประจำทุกชั่วโมงสอน หรือทุกชั่วโมงที่มีการทำกิจกรรมร่วมกัน

1.3 การเรียกนักศึกษาเข้าพบเป็นรายบุคคล หากพบว่า นักศึกษาค้นดังกล่าวมีพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม หรือเสี่ยงต่อการใช้พฤติกรรมความรุนแรง

2. กลวิธีที่อาจารย์นำมาใช้ในการสื่อสารมีดังนี้

2.1 การนำเอาข่าวเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในปัจจุบันเกี่ยวกับพฤติกรรมการใช้ความรุนแรงของนักศึกษามาเล่าในชั้นเรียน โดยเปิดโอกาสให้นักศึกษาได้แสดงความคิดเห็น แลกเปลี่ยนประสบการณ์ และหาวิธีการแนะแนวทางในการปฏิบัติตนหากเกิดแบบนี้ขึ้นกับตัวนักศึกษา

2.2 การใช้เทคโนโลยีการสื่อสารต่าง ๆ ที่มหาวิทยาลัยมี ทั้งที่เป็นแบบการใช้คำพูด ภาษาเขียน และรูปภาพ ทั้งทางเสียงตามสาย การประชาสัมพันธ์ และแผ่นป้ายประชาสัมพันธ์ต่าง ๆ ภายในบริเวณของมหาวิทยาลัย

2.3 การเปิดช่องทางการสื่อสารระหว่างอาจารย์กับนักศึกษาให้มากขึ้น เพื่อเปิดพื้นที่ให้นักศึกษาได้แสดงความคิดเห็นและแลกเปลี่ยนเรื่องราวกับอาจารย์ได้ง่ายขึ้น โดยการแลกเปลี่ยนเบอร์โทรศัพท์มือถือระหว่างอาจารย์ที่ปรึกษาและนักศึกษา การใช้ email ในการติดต่อสื่อสาร การเปิด Facebook, HI 5 หรือ Twitter เพื่อใช้ในการแลกเปลี่ยนข้อมูล และติดตามข่าวสารระหว่างกันของอาจารย์และนักศึกษา

อาจารย์ท่านที่ 1 เพศชาย อายุ 40 ปี ประสบการณ์การเป็นอาจารย์ 15 ปี กล่าวว่า

“ใช้หมดทุกทางที่มี ทั้งวิทยุของมหาวิทยาลัย เสียงตามสาย การพูด นำนักศึกษาเข้าอบรมที่ลานกิจกรรม ทุกวันศุกร์ ทุกอาทิตย์ และตอนเช้าของทุกวันก่อนเข้าเรียน อันนี้เป็นการอบรมกันเองของอาจารย์แต่ละสาขาวิชา”

วิธีการที่อาจารย์ใช้นี้ เป็นการสื่อสารที่คนหนึ่งส่งข่าวสารไปยังผู้รับอีกคนหนึ่ง หรือผู้รับกลุ่มย่อย เพื่อต้องการให้เกิดผล หรือคาดหวังที่จะได้รับข้อมูลย้อนกลับในทันที หรือ เป็นการสื่อสารแบบตัวต่อตัว โดยเป็นการสื่อสารทั้งแบบวัจนภาษาและการสื่อสารแบบอวัจนภาษา ได้รับรู้ อย่างเช่นที่อาจารย์ท่านที่ 3 เพศชาย อายุ 45 ปี ประสบการณ์ทำงาน 18 ปี

“เอาข่าวที่เกิดขึ้นนี้ละ มาบอก มาเล่า มาพูด ๆ กันในห้องเรียน แบบว่าให้เป็นเหตุการณ์ ตัวอย่างและนำมาวิจารณ์ วิเคราะห์เหตุการณ์ร่วมกัน”

เพราะอาจารย์ท่านนี้มีความเชื่อว่า การที่นักศึกษาเรียนอยู่ในสาขาวิชานี้ ย่อมต้องเจอกับเหตุการณ์อย่างนี้ หรือมีเพื่อนในกลุ่มเรียนแบบเดียวกัน แม้จะต่างสถาบัน

“เมื่อเรียนสาขาวิชานี้ ย่อมต้องมีเพื่อนในกลุ่มสถาบันข้างเคียงกัน ไม่ว่าจะเป็เทคนิค หรือเทคโนโลยีต่าง ๆ ที่เราไม่รู้ ไม่เห็น แต่อย่างน้อยที่สุด การได้คุยกันจะทำให้แลกเปลี่ยนความคิดและมุมมองได้”

โดยอาจารย์ท่านนี้ได้อธิบายวัตถุประสงค์ให้ฟังว่า

“เพื่อให้นักศึกษาได้แสดงความรู้ความสามารถและความคิดออกมาเพื่อการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกัน และเพื่อตรวจสอบความคิดเห็นของนักศึกษาด้วย เป็นการสร้างความมั่นใจให้เกิดขึ้นกับตัวนักศึกษาเองและเพื่อติดตามดูว่าคนอื่นมีความรู้ลึกอย่างไรกับความคิดเห็นของตัวเอง และเพื่อวิเคราะห์เหตุการณ์ต่าง ๆ ว่าถ้าตัวนักศึกษายู่ในสถานการณ์อย่างนั้น ตัวนักศึกษาควรจะทำตัดสินใจอย่างไร เพื่อให้เกิดผลเสียต่อตนเองและผู้อื่นน้อยที่สุด”

การร่วมกันแลกเปลี่ยนความคิดเห็น หรือการใช้สถานการณ์ เป็น บทเรียนในการเรียนรู้เป็น เรื่องที่อาจารย์ท่านนี้ได้ให้ความเห็นว่า

“เป็นสิ่งที่จำเป็น เพราะ เป็นเรื่องใกล้ตัว เหตุการณ์ใกล้ตัวมาก ๆ เลย นักศึกษาสามารถเห็นได้จากผลลัพธ์ที่เกิดขึ้น และนำไปประยุกต์ใช้กับตนเองได้ อย่างน้อยที่สุดจำได้ก็ยังมี”

นอกจากการนำเอาเรื่องจริงที่เกิดขึ้นมาเป็นบทสนทนา แทรกเข้าไปในบทเรียนแล้ว อาจารย์ยังมีวิธีการใช้สถานการณ์จำลองมาเป็นเครื่องมือในการสอนอีกด้วย โดยอาจารย์ท่านที่ 2 เพศชาย อายุ 45 ปี ประสบการณ์ในการเป็นอาจารย์ 17 ปี กล่าวว่

“ก็ลองดูว่า ถ้าเกิดเหตุการณ์แบบนี้ขึ้น จะทำอย่างไร ควรจะตัดสินใจอย่างไร และผลลัพธ์จะเป็นอย่างไร ให้ลองคิด ลองดู”

โดยอาจารย์ท่านนี้ได้อธิบายว่า

“การใช้สถานการณ์จำลอง นักศึกษาจะมีโอกาสทดลองแสดงพฤติกรรมต่าง ๆ ซึ่งในสภาพการณ์จริงอาจไม่กล้าแสดง เพราะเป็นการเสี่ยงต่อผลที่จะได้รับจนเกินไป ประสบการณ์ในการเล่นสถานการณ์จำลอง จะช่วยให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจลึกซึ้งในองค์ประกอบที่ซับซ้อนของสภาพความเป็นจริง และร่วมแลกเปลี่ยนความคิดเห็นออกมา”

สรุปได้ว่า วิธีการและเครื่องมือในการสื่อสารของอาจารย์ที่ใช้เพื่อลดพฤติกรรมการใช้ความรุนแรงของนักศึกษา มีดังต่อไปนี้

1. การใช้แนวความคิดการสื่อสารแบบโน้มน้าวใจ สถานการณ์จำลอง และเหตุการณ์จริงที่เกิดขึ้นในปัจจุบันมาเป็นแบบอย่างในการสื่อสาร เพื่อให้นักศึกษาได้ดูเป็นตัวอย่าง ในขณะที่เดียวกันก็พยายามให้นักศึกษาได้แสดงความคิดเห็น และร่วมแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับนักศึกษาให้มากที่สุด

2. การใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่ มาร่วมใช้กับการส่งข่าวสารไปยังนักศึกษา ทั้งเสียงตามสายในมหาวิทยาลัย การใช้ Internet Website และ Facebook ของมหาวิทยาลัย หรือของอาจารย์ที่ปรึกษา มาช่วยเปิดพื้นที่การสื่อสารระหว่างอาจารย์กับนักศึกษาให้มากยิ่งขึ้น รวมทั้งอาจารย์ที่ปรึกษาได้แลกเปลี่ยนเบอร์โทรศัพท์ที่สามารถติดต่อได้สะดวกกับนักศึกษา เพื่อจะการติดต่อสื่อสารระหว่างกันจะสามารถทำได้ง่ายขึ้น

3. การทำการสื่อสารด้วยรูปภาพ โปสเตอร์ที่ทางมหาวิทยาลัยนำมาติดตามบริเวณต่าง ๆ ของมหาวิทยาลัยเพื่อจะเป็นสิ่งเตือนใจให้นักศึกษาทุกคนภายในสถาบัน

4. การนำกิจกรรมต่าง ๆ มาใช้ในการพัฒนาความสัมพันธ์ระหว่างอาจารย์กับนักศึกษา และระหว่างนักศึกษากับนักศึกษาให้ใกล้ชิดกันมากขึ้น เช่น การออกค่ายอาสาต่าง ๆ เป็นต้น

4.4 ตอนที่ 4 ประสิทธิภาพการสื่อสารของอาจารย์จากมุมมองของอาจารย์และนักศึกษา

ผู้วิจัยพบว่า อาจารย์กลุ่มนี้ มีความเชื่อในเรื่องของประสิทธิภาพการสื่อสารที่อาจารย์ได้พยายามสื่อสารออกไปนั้น นักศึกษาจะได้ยินกันอย่างทั่วถึง แต่เกี่ยวกับการเชื่อฟัง และนำไปปฏิบัติด้วยนั้น อาจารย์กลุ่มนี้ต่างก็ไม่ค่อยมั่นใจนัก ดังความเห็นของอาจารย์ท่านที่ 1 เพศชาย อายุ 40 ปี ประสบการณ์ทำงาน 15 ปี กล่าวว่

“ผมว่านักศึกษาส่วนใหญ่ฟังนะครับ แต่จะเชื่อหรือเปล่านี่ไม่ทราบครับ แต่ต่อหน้าเราแน่นอนว่าเขาต้องฟังเราครับ”

เพราะพฤติกรรมต่อหน้าที่แสดงออกโดยส่วนใหญ่ นักศึกษาทุกคนต้องแสดงออกถึงความเคารพอยู่แล้ว ซึ่งอาจารย์ท่านนี้เองก็ตระหนักเรื่องนี้เช่นกันว่า

“คือ ลับหลังเรานี้ นักเรียนพวกนี้อาจนำเราไปนินทา หรือไปว่าร้ายที่หลัง แต่อย่างน้อยพวกเขาจะไม่กล้าก่อเรื่อง เพราะรู้ว่าเรารู้เรื่อง คือ อาจารย์ไม่ได้ไม่รู้อะไรเลยนะ ความระวังจะมีอยู่มาก ยิ่งเราคอยเตือนอยู่บ่อย ๆ ทั้งในห้องเรียน นอกห้องเรียน คอยสอดส่องกลุ่มของเขาเพียงเท่านี้ เขาก็จะรู้ว่า เรากำลังมองเขาอยู่นะ”

ผู้วิจัยได้สอบถามมุมมองของนักศึกษาด้วยว่า มีความเห็นอย่างไรเกี่ยวกับการสื่อสารของอาจารย์ นักศึกษาคนที่ 1 เพศชาย อายุ 20 ปี กำลังศึกษาชั้นปีที่ 3 ได้อธิบายว่า

“ผมฟัง ฟัง แล้วก็ฟังครับ คือเข้าใจว่าอาจารย์ไม่อยากจะให้เราทำเรื่องกันครับ แต่ความจริงแล้วผมว่าอาจารย์คิดมากไปครับ เพราะจริง ๆ แล้วพวกผมก็แค่พูดกันแรงไปหน่อยเท่านั้นเอง ไม่ได้แปลว่าพวกผมจะออกไปชก ต่อย กันที่ไหนล่ะ ผมก็ฟังไปจ้ะ ะครับ”

การที่นักศึกษามองว่า อาจารย์คิดมากไป สามารถสรุปได้ว่า มีการแปลความหมายของการสื่อสารต่างกันไป เพราะอาจารย์สื่อสารด้วยความเป็นห่วงนักศึกษากลัวว่าจะเกิดเหตุการณ์ไม่ดีขึ้น แต่นักศึกษาเข้าใจและตีความการสื่อสารของอาจารย์ว่า เป็นเรื่องที่คิดมากเกินไป

อาจารย์ที่ 2 เพศชาย อายุ 45 ปี ประสบการณ์ทำงาน 17 ปี กล่าวว่า

“การที่เราคิดมากเกินไป เพราะอายุเรามากกว่า ผ่านการทำงานมามากกว่า และเคยเป็นอย่างไร พวกเขามาก่อน เมื่อบาดเจ็บ ก็ต้องรักษาตัว แต่ถ้าโชคไม่ดี พิกัด หรือเสียชีวิตนี้ ใครจะรับผิดชอบ พ่อแม่เขาจะเสียใจ สถาบันการศึกษาและอาจารย์อย่างมากที่สุดก็เสียชื่อเสียง แต่ไม่เท่ากับครอบครัวเขาที่จะต้องเสียลูกหลานไป”

สอดคล้องกับอาจารย์ท่านที่ 3 เพศชาย อายุ 45 ปี ประสบการณ์ในการเป็นอาจารย์ 18 ปี กล่าวว่า

“เราคิดมาก เพราะพวกเรามีหลายเรื่องต้องรับผิดชอบ และเรารู้ด้วยว่า ความประมาททำให้เกิดความเดือดร้อนตามมาทีหลัง สุขภาพจิตครู จะเครียดมากกว่านักศึกษา และสุขภาพจิตของผู้ปกครองจะเครียดมากกว่าครูอาจารย์หลายเท่าตัว นักศึกษาจะมองว่า เวอร์เกินไป ก็ช่างมันเหอะ”

สรุปว่า ไม่ว่าจะนักศึกษามองว่าอาจารย์กลุ่มนี้คิดมากเกินไปหรือไม่ อาจารย์ก็จะยังคงทำการสื่อสารแบบเดิมอยู่ตลอดเวลา

โดยอาจารย์ท่านที่ 3 เพศชาย อายุ 45 ปี ประสบการณ์ทำงานเป็นอาจารย์ 18 ปี กล่าวว่า

“การทำการสื่อสารกับนักศึกษานั้น เป็นเรื่องที่ยุติไม่ได้ การเตือนซ้ำ ๆ ในเรื่องเดิมเป็นเรื่องน่าเบื่อสำหรับนักศึกษา แต่สำหรับอาจารย์เองก็เบื่อเหมือนกันที่ต้องพูด ต้องเตือน แต่มันก็จำเป็น ไม่เช่นนั้น นักศึกษาก็ไม่เข้าใจ และอาจจะละเลย ว่ามีอาจารย์ หรือ ผู้ใหญ่คอยสอดส่องดูแลติดตามพฤติกรรมอยู่ตลอดเวลา”

วัตถุประสงค์หลักของการทำการสื่อสารนี้ อาจารย์ท่านนี้ได้อธิบายว่า

“ต้องการให้เกิดความจำ คือ นักศึกษาจำได้ว่า อาจารย์เตือนเรื่องอะไร และจำได้ว่า ถ้าทำพฤติกรรมอย่างนี้ จะได้รับการลงโทษอย่างไร จะมีผลต่ออนาคตของตัวเองอย่างไร จะได้เป็นการเตือนใจก่อนจะลงมือ หรือ ตัดสินใจทำพฤติกรรมอะไรลงไป”

ประสิทธิภาพการสื่อสารที่อาจารย์คาดหวังนั้น อาจารย์ท่านนี้กล่าวว่า

“จำได้ อย่างน้อยขอแก่นักศึกษาจำได้ ว่า เราเคยพูดอะไรไป เตือนอะไรไป เท่านั้นก็ถือว่าได้ผลดีที่สุดแล้ว เพราะความจำได้นี้ จะทำให้นักศึกษาเกิดความคิดก่อนจะทำอะไรก็ได้”

ซึ่งความคาดหวังของอาจารย์ในเรื่องนี้ ผู้วิจัยสามารถสรุปได้ว่า อาจารย์คาดหวังว่าจะสามารถยุติหรือหยุดพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมของนักศึกษาได้ในระดับหนึ่ง อย่างน้อยในช่วงเวลาหนึ่ง ๆ เท่านั้น เพราะการเปลี่ยนแปลงนักศึกษาในระยะยาวนั้น ต้องใช้เวลา และใช้การดูแลพฤติกรรมที่มากกว่า การทำการสื่อสารภายในมหาวิทยาลัยเท่านั้น โดยอาจารย์ได้อธิบายว่า

“ต้องดูพื้นฐานของนักศึกษาแต่ละคน ต้องติดต่อกับที่บ้าน ต้องร่วมมือกันหลายฝ่าย และหลายด้าน ซึ่งแน่นอนว่า เราไม่มีทางรู้หรือกว่า แต่ละคนมีพื้นฐานมาอย่างไร และกลับไปอยู่ในสภาพแวดล้อมอย่างไร ดังนั้น การทำการสื่อสารของอาจารย์ จะเป็นการหยุดพฤติกรรม หรือเตือน ให้คิดเพียงระยะเวลาหนึ่ง ๆ เท่านั้น เมื่อนักศึกษาออกจากสถานศึกษาไป ก็จะเข้าไปอยู่ในสิ่งแวดล้อม ของตัวเอง ซึ่งนั่นก็เกินความรับผิดชอบของอาจารย์ และมหาวิทยาลัยไปแล้ว”

สรุปประสิทธิภาพการสื่อสารของอาจารย์จากมุมมองของอาจารย์ มีดังนี้

1. อาจารย์มีความมั่นใจมากกว่า นักศึกษาส่วนใหญ่ฟังในสิ่งที่อาจารย์อธิบาย และให้ความร่วมมือ ในการเข้าประชุมเป็นอย่างดี โดยการแต่งกายเรียบร้อย และเข้าประชุมตรงเวลา
2. อาจารย์มีความเห็นตรงกันว่า นักศึกษาอาจจะไม่เชื่อฟัง และปฏิบัติตามหากอยู่ภายนอก มหาวิทยาลัย หรือ ในช่วงเวลาที่ไม่มียาจารย์คอยควบคุม สอดส่องดูแล
3. อาจารย์มีความเห็นตรงกันว่า การทำการสื่อสารเพียงอย่างเดียว นั้น ไม่สามารถหยุดยั้งการมี พฤติกรรมการใช้ความรุนแรงของนักศึกษาได้ ต้องมีกิจกรรมอื่น ๆ มาเสริมเพื่อให้นักศึกษาได้ เรียนรู้จากประสบการณ์จริงซึ่งจะทำให้ นักศึกษาเกิดความเข้าใจมากยิ่งขึ้น เช่น การนำนักศึกษาไป พบกับญาติ หรือผู้ที่ได้รับเคราะห์จากการใช้พฤติกรรมความรุนแรงของนักศึกษา เพื่อให้นักศึกษา ได้เรียนรู้จากประสบการณ์จริงว่าผู้ที่ได้รับเคราะห์ร้ายนั้น ได้รับผลกระทบต่อสภาพร่างกาย จิตใจ และครอบครัวอย่างไร หรือการนำศึกษาไปเข้าโครงการฝึกอบรมการใช้ทักษะชีวิตต่าง ๆ เพื่อเรียนรู้ วิธีการจัดการกับปัญหาเฉพาะหน้า โดยไม่ใช้ความรุนแรง เป็นต้น
4. อาจารย์มีความเห็นตรงกันว่า การสื่อสารของอาจารย์ต้องสอดคล้องกับผู้ปกครองของ นักศึกษาเพื่อช่วยกันย้าเตือนและทำให้นักศึกษาเกิดความจำ ซึ่งจะทำให้นักศึกษาเกิดตระหนักถึงอันตราย ผลลัพธ์และพยายามหลีกเลี่ยงการใช้ความรุนแรง

สรุปประสิทธิภาพการสื่อสารของอาจารย์จากมุมมองของนักศึกษา มีดังนี้

1. นักศึกษาส่วนใหญ่รู้สึกว่สิ่งที่อาจารย์ทำการสื่อสารนั้น เป็นเรื่องที่วิตกจนเกินเหตุ และพูดมาก เสียจนน่าเบื่อ
2. นักศึกษาส่วนใหญ่ให้ความสนใจในการเข้าฟังทุกครั้งทีอาจารย์เรียกเข้าประชุมไม่ว่าจะเป็น กลุ่มใหญ่หรือกลุ่มเล็ก ทั้งนี้เพื่อไม่ต้องการให้อาจารย์จับได้ว่าตนเองหลบหนีหรือไม่ให้ความร่วมมือ นักศึกษาส่วนใหญ่ยอมรับว่าการที่อาจารย์สื่อสารบ่อย ๆ เกี่ยวกับเรื่องการใช้พฤติกรรมความรุนแรงนั้น ทำให้นักศึกษาจำได้ และนำไปเล่าต่อได้จริง
3. นักศึกษาส่วนใหญ่ยอมรับว่าการที่เข้าฟังอาจารย์ในแต่ละครั้งนั้น ไม่ได้ทำให้เกิดความเกรงกลัว เท่ากับการนำเรื่องการลงโทษมาแสดงให้เห็น ไม่ว่าจะเป็นการไล่ออกจากสถานศึกษา หรือการทำทัณฑ์บน